

آیین نامه اجرایی قانون تبدیل شورای سرپرستی زندان ها و اقدامات تأمینی و تربیتی

فصل پنجم - ارفاق های قانونی - پنجم

فصل پنجم - ارفاق های قانونی

مبحث اول - مرخصی

ماده 194

ماده 194 - در اجرای ماده 520 قانون آیین دادرسی کیفری، محکوم در صورت رعایت ضوابط و مقررات مؤسسه کیفری، در برنامه های اصلاحی و تربیتی و کسب حداقل یکصد امتیاز از درجه اعتباری لازم، مطابق دستورالعمل موضوع تبصره 5 ماده 80 این آیین نامه، پس از اعلام شورای طبقه بندی ماهانه حداکثر سه روز از مرخصی برخوردار شود؛ معیارهای درجه اعتباری در خصوص مرخصی به شرح زیر است:

الف - امور انضباطی؛

- 1 - رعایت مقررات و امور انضباطی زندان، هر ماه حداکثر بیست امتیاز؛
- 2 - همکاری در برقراری نظم و انضباط و پیش گیری از تخلفات داخلی، هر ماه حداکثر بیست امتیاز؛
- 3 - همکاری در کشف مواد مخدر و روان گردان و اشیای ممنوع، هر ماه حداکثر بیست امتیاز.

ب - فعالیت های مذهبی و قرآنی؛

- 1 - شرکت مستمر در نماز جماعت و دیگر مراسم مذهبی، هر ماه حداکثر سی امتیاز؛
- 2 - شرکت در برنامه های مربوط به تواشیح، تلاوت، روخوانی، ترجمه، درک مفاهیم، حفظ قرآن یا نهج البلاغه، اخلاق و عقاید، هر ماه حداکثر سی امتیاز و قبولی در آزمون این دوره ها هر دوره سی امتیاز و حفظ قرآن به ازاء هر جزء یکصد امتیاز؛

3 - انتخاب در جشنواره قرآنی شهرستان، استان یا کشور و یا کسب رتبه در آن، هر کدام یکصد امتیاز؛

4 - شرکت در دوره احکام سطوح یک و دو، هر ماه حداکثر ده امتیاز و قبولی در آزمون به ازای هر سطح سی امتیاز.

پ - فعالیت‌های فرهنگی، هنری و ورزشی:

1 - همکاری در انجام فعالیت‌های فرهنگی و هنری هر ماه حداکثر بیست امتیاز؛

2 - شرکت در هر دوره کتابخوانی و شعرخوانی، حداکثر بیست امتیاز؛

3 - شرکت در کلاس‌های فرهنگی، هنری و ورزشی، هر ماه حداکثر بیست امتیاز؛

4 - کسب رتبه در هر یک از جشنواره‌های فرهنگی، هنری یا مسابقات ورزشی اعم از شهرستان، استان یا کشور، سی امتیاز؛

5 - شرکت در برنامه‌ها و دوره‌های تعزیه خوانی و شاهنامه خوانی، حداکثر بیست امتیاز.

ت - فعالیت‌های علمی و تحصیلی:

1 - اشتغال به تحصیل در هر یک از مقاطع تحصیلی، هر ماه ده امتیاز؛

2 - قبولی در هر یک از مقاطع تحصیلی، یکصد امتیاز؛

3 - شرکت در هر یک از دوره‌های تربیت معلم، آموزش‌یاری یا مربیگری درون زندان، حداکثر بیست امتیاز؛

4 - اخذ گواهی در هر یک از دوره‌های تربیت معلم، آموزش‌یاری یا مربیگری، چهل امتیاز؛

5 - تدریس در هر یک از امور آموزشی، فرهنگی و ورزشی، هر ماه سی امتیاز؛

6 - پذیرش و ادامه تحصیل در دانشگاه با آزمون یکصد امتیاز و بدون آزمون، پنجاه امتیاز؛

7 - فراگیری زبان‌های خارجی، به ازای قبولی در هر سطح پنجاه امتیاز.

ث - مهارت‌های فنی، حرفه‌ای و اجتماعی:

1 - شرکت در کلاس‌های فنی و حرفه‌ای، هر ماه حداکثر ده امتیاز؛

2 - اخذ گواهی فنی و حرفه ای، به ازای هر رشته پنجاه امتیاز؛

3 - اشتغال به کار در کارگاه‌ها و انجام امور خدماتی داخل زندان، هر ماه حداکثر چهل امتیاز؛

4 - شرکت در دوره مهارت‌های زندگی، به ازای هر مهارت پنج امتیاز و حداکثر پنجاه امتیاز و اخذ گواهی‌های مربوط به ازای هر مهارت ده امتیاز و حداکثر یکصد امتیاز؛

5 - شرکت در جلسات و کلاس‌های مشاوره و روان درمانی، هر ماه حداکثر بیست امتیاز.

ج - ترک اعتیاد:

1 - حضور در برنامه‌ها و دوره‌های ترک اعتیاد مانند دوره درمان نگهدارنده یا ام. ام. تی و مصرف داروهای آن، به ازای هر ماه ده امتیاز و حداکثر یکصد امتیاز؛

2 - همکاری به عنوان آموزش دهنده برنامه آموزش همسانان با تأیید بهداری، هر ماه ده امتیاز و حداکثر یکصد امتیاز؛

3 - ترک کامل سیگار، یکصد امتیاز؛

4 - ترک کامل اعتیاد به مواد مخدر و روان گردان با تأیید بهداری زندان، یکصد امتیاز.

چ - همکاری در اجرای حکم:

1 - پرداخت جزای نقدی به ازای هر یک درصد از کل مبلغ ده امتیاز؛

2 - اخذ رضایت شاکی حداکثر یکصد امتیاز.

ح - دیگر اقدامات و فعالیت‌های پیش بینی نشده در این ماده به تشخیص شورای طبقه بندی، حداکثر پنجاه امتیاز.

تبصره 1

تبصره 1 - تحصیل امتیازات مذکور حسب مورد منوط به اخذ گواهی از سوی واحدهای مربوط و تأیید رئیس مؤسسه کیفری است.

تبصره 2

تبصره 2 – محکومان مرد دارای شصت سال سن و بالاتر و زن دارای بیش از پنجاه و پنج سال سن، زنان سرپرست خانوار بر اساس گواهی مستند، مادران دارای فرزند کمتر از پانزده سال سن، زندانیان دارای بیماری‌های مسری خطرناک یا صعب‌العلاج و ایثارگران و ناتوانان با کسب حداقل پنجاه امتیاز با رعایت دیگر شرایط از مرخصی موضوع این ماده بهره‌مند می‌شوند.

تبصره 3

تبصره 3 – معیارهای مندرج در این ماده در چارچوب تبصره 5 ماده 80 این آیین‌نامه قابل تکمیل و ارتقا است.

ماده 195

ماده 195 – محکومانی که به موجب قانون مشمول مقررات تعلیق اجرای مجازات نمی‌شوند، پس از تحمل یک سوم از میزان مجازات، در صورت کسب درجه اعتباری لازم، با رعایت شرایط مندرج در دستورالعمل تبصره 5 ماده 80 این آیین‌نامه و به تشخیص دادستان می‌توانند در هر چهار ماه حداکثر پنج روز از مرخصی برخوردار شوند.

ماده 196

ماده 196 – در موارد بیماری حاد یا فوت همسر یا بستگان نسبی و سببی درجه یک از طبقه اول و یا ازدواج فرزندان، به تشخیص دادستان و بدون نیاز به کسب درجه اعتباری معین، زندانی می‌تواند حداکثر تا پنج روز از مرخصی استفاده کند. در صورت عجز از فراهم کردن تأمین کیفری، اعزام محکوم به مرخصی تحت مراقبت مأموران، یک روز در ماه و به مدت ده ساعت بلامانع است. تعدد هر یک از وقایع فوق مانع از اعطای مجدد مرخصی موضوع این ماده نیست.

ماده 197

ماده 197 – رئیس قوه قضاییه می‌تواند به مناسبت‌های مالی و مذهبی، حداکثر دو بار در سال به زندانیان واجد شرایط مرخصی اعطا کند. سازمان حسب اقتضاء جهت اجرای این ماده، پیشنهادات لازم را به رئیس

ماده 198

ماده 198 - در مواردی که محکوم دارای شاکی خصوصی است و به تشخیص دادستان یا قاضی اجرا، اعطای مرخصی ترمیمی می‌تواند در جلب رضایت شاکی مؤثر باشد، زندانی می‌تواند علاوه بر مرخصی مذکور در مواد 194 و 195 پس از سپردن تأمین مناسب، در طول مدت حبس یک نوبت دیگر و حداکثر به مدت هفت روز از مرخصی استفاده کند. در صورتی که محکوم بتواند بخشی از خسارات شاکی را پرداخت یا رضایت او را جلب کند، این مرخصی فقط برای یک نوبت دیگر به مدت هفت روز تمدید می‌شود.

تبصره

تبصره - در خصوص محکومان حقوقی که صرفاً در اجرای ماده 3 قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی در حبس هستند، به منظور فراهم شدن موجبات پرداخت محکوم به، قاضی اجرا می‌تواند هر سه ماه یک نوبت با اخذ تأمین از محکوم، حداکثر به مدت ده روز به وی مرخصی اعطاء کند. در این صورت مراتب به اطلاع دادگاه صادرکننده حکم خواهد رسید. در صورت پرداخت قسمتی از محکوم به در مدت مرخصی، مدت یاد شده به تشخیص قاضی اجرا قابل تمدید است.

همچنین برای حضور در جلسه دادگاه، به محکومانی که امکان استفاده از مرخصی را دارند، با اخذ تأمین مرخصی اعطا می‌شود تا لزومی به اعزام و بدرقه آنها که موجب اطاله دادرسی است، نباشد.

ماده 199

ماده 199 - در اعطای مرخصی، فاصله محل سکونت زندانی تا محل تحمل کیفر وی به تناسب راه، مورد لحاظ قرار می‌گیرد.

ماده 200

ماده 200 - چنانچه زندانی در طول دوره محکومیت و به شرط دارا بودن شرایط لازم برای اعطای مرخصی، از مرخصی مواد 194 و 195 این آیین نامه بهره‌مند نشده باشد، این مرخصی‌ها ذخیره می‌شود و در طول دوران محکومیت قابل استفاده است. چنانچه با احتساب مرخصی‌های ذخیره و مدت باقی مانده از حبس،

محکومیت خاتمه یافته تلقی شود، زندانی می‌تواند با لحاظ درجه اعتباری مکتسبه و چنانچه به علت قانونی دیگری بازداشت نباشد، بدون تودیع تأمین از مرخصی پایان حبس استفاده کند.

ماده 201

ماده 201 - در مواردی که تعداد زندانیان یک مؤسسه به حد غیرقابل قبول برسد (بیش از دو برابر ظرفیت اسمی) و همچنین در مواقع بحرانی و بروز حوادث غیرمترقبه یا شیوع بیماری‌های خطرناک مسری و مانند آن، مراتب جهت اتخاذ تدابیر مقتضی تا رفع حالت ضرورت از سوی رئیس سازمان به رئیس قوه قضائیه اعلام می‌شود.

ماده 202

ماده 202 - قاضی اجرا پس از اخذ نظر شورای طبقه بندی مبنی بر واجد شرایط بودن زندانی و با اخذ تأمین مناسب، مرخصی اعطا می‌کند. در صورت تمدید مرخصی زندانی، مراتب با قید فوریت به مؤسسه منعکس می‌شود.

ماده 203

ماده 203 - دادستان و قاضی اجرا می‌توانند خود یا به پیشنهاد شورای طبقه بندی برای زندانیانی که به مرخصی اعزام می‌شوند، تکالیفی از قبیل معرفی نوبه‌ای به مراجع انتظامی و یا عدم حضور در برخی از اماکن مقرر دارند.

ماده 204

ماده 204 - مدت مرخصی زندانی جزء مدت محکومیت وی محسوب می‌شود.

ماده 205

ماده 205 - روزهای غیبت داخل در مدت محکومیت محاسبه نخواهد شد. در صورت صدور قرار منع تعقیب یا حکم برائت راجع به اتهام غیبت از مرخصی، ایام غیبت، جزء مدت محکومیت محاسبه می‌شود.

ماده 206

ماده 206 – چنانچه زندانی پس از اتمام مرخصی، غیبت کند، رئیس مؤسسه مراتب را در اسرع وقت و حداکثر ظرف بیست و چهار ساعت برای اقدام قانونی مربوط به ضبط تأمین، دستگیری زندانی و عودت وی به مؤسسه، به مقام صادر کننده مرخصی گزارش و همزمان نسبت به اعلام جرم به دادستان یا رئیس حوزه قضایی اقدام می‌کند. مقام قضایی نتیجه اقدام‌های مربوط به ضبط تأمین و رسیدگی به پرونده غیبت را برای درج در پرونده به مؤسسه اعلام می‌کند.

ماده 207

ماده 207 – غیبت زندانی پس از پایان مدت مرخصی در نوبت‌های اول و دوم و سوم به ترتیب موجب سه ماه و شش ماه و یک سال محرومیت از مرخصی است؛ مگر آن که شورای طبقه بندی تنبه وی را احراز کند و دادستان نیز با اعطای مرخصی موافقت نماید.

ماده 208

ماده 208 – ارتکاب جرم عمدی به استثنای جرایم تعزیری درجه هفت و هشت، در حین حبس یا در ایام مرخصی و یا به هنگام اشتغال و حرفه آموزی در خارج از مؤسسه، موجب شش ماه محرومیت از مرخصی در نوبت اول، یک سال در نوبت دوم و دو سال در نوبت سوم است.

ماده 209

ماده 209 – مرخصی‌های پیش بینی شده در این فصل مانع یکدیگر نیست، در هر حال جمع مرخصی‌های زندانی در هر فصل، بیش از یک ماه، نخواهد بود. اعطای مرخصی به زندانیان شاغل در مراکز حرفه آموزی و اشتغال، نباید با توافق نامه مؤسسه با بخش خصوصی، در تعارض باشد.

مبحث دوم – ملاقات

ماده 210

ماده 210 – به منظور حفظ پیوند خانوادگی، ایفای تکلیف شرعی صله رحم و رعایت حقوق زندانی و

خانواده او، مؤسسه تمهیدات لازم را برای ملاقات زندانی با همسر، فرزندان، پدر و مادر، خواهر و برادر و همچنین پدر و مادر همسر فراهم می‌آورد. ملاقات دیگر بستگان و دوستان، خواهان و شاکی با زندانی، به صورت کابینی، به درخواست هر یک از ایشان، با موافقت مدیرکل زندان‌های استان یا قاضی اجرا و یا رئیس مؤسسه امکان پذیر است.

تبصره 1

تبصره 1 - مرکز آمار و فناوری اطلاعات قوه قضاییه و سازمان نسبت به ایجاد امکان دریافت نوبت ملاقات به صورت الکترونیکی و برابر ضوابط قانونی و برنامه اعلامی هر مؤسسه اقدام می‌نمایند.

تبصره 2

تبصره 2 - به منظور احراز هویت صحیح ضروری است مرکز آمار و فناوری اطلاعات قوه قضاییه نسبت به امکان مشاهده تصویر و اطلاعات مهم مراجعان شامل سن، نام و نام خانوادگی و مندرج در سامانه ثنا اقدام نماید به نحوی که بدون نیاز به مشاهده اصل کارت شناسایی، امکان هویت سنجی سیستمی وجود داشته باشد.

ماده 211

ماده 211 - در صورت ممنوع الملاقات بودن متهم، مدت و چگونگی آن به صورت کتبی توسط مقام قضایی به مؤسسه اعلام می‌شود، رئیس مؤسسه مکلف است اسامی زندانیانی که به دستور مقام قضایی بیش از یک ماه ممنوع الملاقات بوده اند را نزد مرجع قضایی رسیدگی کننده و حسب مورد نزد دادستان یا رئیس حوزه قضایی بخش مربوط ارسال کند.

ماده 212

ماده 212 - مدت ملاقات زندانیان به صورت ملاقات عمومی (کابینی) بیست تا سی دقیقه، حضوری سی تا شصت دقیقه، خصوصی چهار تا دوازده ساعت و ملاقات الکترونیکی (مجازی) پنج تا سی دقیقه است. مدت ملاقات طبق نظر رئیس مؤسسه تا دو برابر قابل افزایش است.

تبصره

تبصره - شیوه اجرای ملاقات الکترونیکی (مجازی) بر اساس دستورالعمل مربوط خواهد بود.

ماده 213

ماده 213 - ملاقات عمومی (کابینی) زندانیان به صورت هفتگی است و برنامه زمان بندی آن اعم از روز و ساعت به صورت فصلی یا سالانه برای هر مؤسسه مشخص و به تصویب مدیرکل زندانهای استان می‌رسد.

تبصره 1

تبصره 1 - در صورتی که خانواده یا اقوام زندانی که از شهرستانهای دیگر به مؤسسه مراجعه می‌کنند از برنامه زمانی ملاقات مطلع نباشند، رئیس مؤسسه می‌تواند ملاقات خارج از برنامه را اجازه دهد.

تبصره 2

تبصره 2 - در صورت وجود بیماری مسری یا همه گیری بیماریهای گوارشی یا تنفسی، رئیس مؤسسه می‌تواند با نظر واحد بهداشت و درمان و موافقت مدیرکل زندانهای استان ملاقات حضوری و خصوصی را به صورت موقت تا زمان عادی شدن شرایط متوقف کند.

ماده 214

ماده 214 - به جز ملاقات عمومی که برای همه زندانیان یکسان است، دیگر اقسام ملاقات در چارچوب این آیین نامه به صورت تشویقی اعطا می‌شود و زندانیانی که ضمن رعایت حسن اخلاق و رفتار، در برنامه‌های اصلاحی و تربیتی مؤسسه از جمله اشتغال، حرفه آموزی، آموزشی، فرهنگی و ورزشی مشارکت داشته، با کسب درجه اعتباری لازم، از این امتیاز برخوردار می‌شوند.

ماده 215

ماده 215 - به درخواست زندانی و موافقت همسر و خانواده وی و تأیید مؤسسه، ملاقات خصوصی با خانواده شامل والدین یا همسر و فرزندان با رعایت موازین شرعی و امنیتی در مکان خاصی انجام می‌گیرد

که به این منظور اختصاص یافته و دارای امکانات لازم است.

ماده 216

ماده 216 - ملاقات وکیل دادگستری با موکل زندانی با ارائه وکالت نامه رسمی به رئیس مؤسسه یا مسئول ملاقات و در صورت امکان در اتاق مخصوص و مجزا از محل ملاقات عمومی انجام می‌شود. در صورت ممنوع الملاقات بودن زندانی، ملاقات با نظر و دستور مقام قضایی مربوط خواهد بود. همچنین تنظیم قرارداد وکالت به تقاضای زندانی با دستور رئیس مؤسسه صورت می‌گیرد. سازمان مکلف است با همکاری مرکز آمار و فناوری اطلاعات قوه قضاییه امکانی فراهم آورد تا تنظیم و امضاء قرارداد وکالت به صورت الکترونیکی، برای زندانیان، از طریق سامانه خدمات الکترونیکی قضایی، انجام شود.

تبصره 1

تبصره 1 - ملاقات محکومان امنیتی و کلیه متهمان با وکلای خود، منوط به تأیید قرارداد وکالت توسط مرجع قضایی مربوط است.

تبصره 2

تبصره 2 - در صورت موافقت مدیرکل زندان‌های استان و با نظر رئیس مؤسسه، کانون وکلای دادگستری و مرکز وکلا، کارشناسان و مشاوران خانواده قوه قضاییه می‌توانند با هزینه خود دفتری جهت ملاقات وکلا با موکلان خود احداث و تجهیز کنند.

ماده 217

ماده 217 - در اجرای تبصره 2 ماده 236 قانون آیین دادرسی کیفری، درخواست ملاقات نماینده سیاسی کنسولی و یا حافظ منافع با زندانیان دارای تابعیت خارجی، توسط وزارت امور خارجه به دادستانی کل کشور اعلام می‌شود تا بر اساس تصمیم آن مرجع مطابق مقررات اقدام شود.

ماده 218

ماده 218 - ملاقات زندانی مربوط به جرایم علیه امنیت که دارای تابعیت خارجی است، با حضور یک نفر از کارکنان مؤسسه و آشنا به زبان زندانی صورت می‌گیرد و در غیر این صورت ملاقات با حضور نماینده حفاظت و اطلاعات مؤسسه و مترجم مورد اطمینان انجام می‌شود مگر آن که مکالمه به زبان فارسی صورت پذیرد. مکالمه باید با صدای رسا باشد و چنانچه فرد ناظر موضوع مذاکره طرفین را بر خلاف مقررات تشخیص دهد، فوری به ملاقات پایان می‌دهد و موضوع را به رئیس مؤسسه گزارش می‌کند. در صورت استفاده از مترجم، پرداخت دستمزد وی بر عهده سازمان است.

تبصره

تبصره - اجرای حکم این ماده نسبت به تبعه خارجی که پرونده اتهامی وی منجر به صدور حکم قطعی نشده است، منوط به اخذ نظر قاضی رسیدگی کننده است.

ماده 219

ماده 219 - سالن انتظار برای استقرار ملاقات کنندگان باید به دوربین مدار بسته، محل تحویل امانات، سرویس بهداشتی، تجهیزات تهویه و گرمایشی و سرمایشی مناسب، فروشگاه و دیگر امکانات رفاهی مجهز باشد و ملاقات کنندگان از مسیر مخصوص به محل ملاقات هدایت شوند.

ماده 220

ماده 220 - پرداخت وجه نقد به زندانی توسط ملاقات کننده یا هر فرد دیگر تنها باید از طریق واریز به حساب وی انجام شود و کارکنان مؤسسه به هیچ وجه مجاز به دریافت وجه برای پرداخت آن به زندانی و یا واریز به حساب وی نیستند.

ماده 221

ماده 221 - تبادل نامه یا هر شیء دیگر بین زندانی و ملاقات کننده ممنوع است و در صورت عدم رعایت، مأمور ملاقات به محض اطلاع، ضمن جلوگیری از ادامه ملاقات و توقیف اشیای مذکور، مراتب را با تنظیم صورت مجلس به رئیس مؤسسه گزارش می‌کند. در صورت مجرمانه بودن نگهداری، حمل یا تبادل اشیای

مذکور، مراتب به مرجع قضایی گزارش می‌شود و در غیر این صورت، در پایان ملاقات به ملاقات کننده مسترد می‌شود. وسایل یا اشیای مجاز برای تحویل به زندانی یا ملاقات کننده با تأیید رئیس و نظارت کارکنان مؤسسه، در داخل مؤسسه و مکانی خارج از محل ملاقات تحویل و رسید اخذ می‌شود.

ماده 222

ماده 222 - رئیس مؤسسه موجبات ملاقات حضوری اعضای خانواده با زندانی بستری شده در مراکز درمانی مؤسسه یا خارج از آن را با رعایت ملاحظات امنیتی و حفاظتی و با نظر مرکز درمانی و پزشک معالج فراهم می‌آورد. در جرایم مستوجب سلب حیات، حبس تعزیری درجه یک و حبس ابد حدی، جرایم اقتصادی دارای مجازات تعزیری درجه چهار و بالاتر، جرایم علیه امنیت، آدم ربایی، سرقت‌های مسلحانه، قاچاق عمده مواد مخدر و روان گردان و اسیدپاشی، ملاقات منوط به اخذ موافقت دادستان یا رئیس دادگاه بخش مربوط است. همچنین رعایت مقررات این فصل در خصوص تحویل وسایل یا اشیاء به زندانی موضوع این ماده یا ملاقات کننده با وی الزامی است.

مبحث سوم - ارتباط با خارج از مؤسسه و ارسال مراسلات و شکایات زندانی

ماده 223

ماده 223 - رئیس مؤسسه با همکاری شرکت مخابرات و مرکز تلفن منطقه نسبت به نصب تلفن همگانی هوشمند در داخل مؤسسه و در محل مناسب اقدام می‌کند تا زندانی بتواند بر اساس میزان امتیاز رفاهی مکتسبه و با رعایت ضوابط و پرداخت هزینه با خانواده، بستگان و وکیل خود تماس برقرار کند. این خطوط ارتباطی باید به نحوی تنظیم شود که در ابتدا و انتهای مکالمه تلفنی، مکان تماس به مخاطب اعلام شود.

ماده 224

ماده 224 - ضوابط نحوه دسترسی، استفاده و برقراری تماس تلفنی زندانیان بر اساس دستورالعمل مربوط خواهد بود مؤسسه موظف است دسترسی زندانیان را از طریق تلفن به بخش‌های نظارتی از قبیل مدیرکل، رؤسای ادارات بازرسی، حفاظت و اطلاعات زندان‌های استان، رئیس مؤسسه و سامانه ارتباطات مردمی سازمان برقرار کند.

ماده 225 - چنانچه گزارش و شکایتی مبنی بر مزاحمت تلفنی یا هرگونه اقدام مجرمانه از طریق تلفن از داخل مؤسسه نسبت به شکات یا مقام‌های قضایی و یا هر فرد دیگر به مؤسسه واصل شود، در صورت احراز صحت آن، زندانی متخلف علاوه بر معرفی به مرجع قضایی، به مدت دو ماه از حق تماس تلفنی محروم می‌شود و در صورت تکرار، علاوه بر محرومیت از تماس تلفنی برای مدت چهار ماه، پس از اتمام دوره محرومیت نیز ارتباط وی با بیرون از طریق تماس تلفنی، به حداکثر دو خط تلفن از بستگان و یک نوبت در هفته محدود خواهد شد.

تکرار تخلف برای نوبت سوم موجب محرومیت دائم از تماس تلفنی تا پایان مدت تحمل محکومیت است مگر آن که قاضی اجرا پس از گذشت حداقل یک سال از شروع محرومیت در نوبت سوم، با احراز تنبّه زندانی، تماس تلفنی با بستگان را با لحاظ محدودیت مقرر برای نوبت دوم تخلف، بلامانع تشخیص دهد.

ماده 226 - ارتباط تلفنی زندانی تنها از طریق تلفن عمومی انجام می‌شود و زندانی مجاز به استفاده از تلفن همراه نیست. چنانچه مأموران و کارکنان مؤسسه تلفن همراه در اختیار زندانی قرار دهند، حسب مورد تحت پیگرد انضباطی، اداری یا قضایی قرار می‌گیرند.

ماده 227 - چنانچه زندانی از ملاقات ممنوع نشده باشد می‌تواند هر هفته دو نامه به بستگان، دوستان، وکیل خود و مقام‌های قضایی و در هر ماه یک نامه به مقام‌های رسمی کشور با رعایت موازین شرعی و قانونی بنویسد. نامه‌های مذکور با حضور مسئول قسمت ارسال نامه‌ها، به امضاء و اثر انگشت زندانی رسیده و پس از گواهی مسئول مربوط به مهر مؤسسه ممهور و پس از ثبت ارسال می‌شود. در موارد ضروری با تشخیص رئیس مؤسسه، ارسال نامه مازاد بر حد نصاب فوق بلامانع است. زندانی که از ملاقات ممنوع است می‌تواند با اجازه دادستان یا مقام قضایی رسیدگی کننده، به خانواده و وکیل رسمی خود نامه سرگشاده نوشته و پس از تأیید مقام قضایی ارسال کند.

تبصره 1

تبصره 1 - لوایح و درخواست‌های مربوط به پرونده قضایی زندانی از شمول این محدودیت‌ها خارج است و مؤسسه باید امکان ارسال این مکاتبات را به هر تعداد فراهم کند. مرکز آمار و فناوری اطلاعات قوه قضاییه با همکاری سازمان شرایطی را فراهم می‌کند که لوایح و درخواست‌های زندانی از طریق دفتر خدمات الکترونیک قضایی یا سامانه هوشمند برخط به مراجع قضایی مربوط واصل و در سوابق زندانی ثبت شود. نحوه پاسخگویی و انعکاس نتیجه نیز با رعایت سلسله مراتب اداری مورد رصد و ارزیابی قرار می‌گیرد.

تبصره 2

تبصره 2 - رئیس مؤسسه نامه‌های متضمن امر مهم که اطلاع مقام‌های قضایی یا امنیتی از آن ضروری است را با قید فوریت و به منظور اقدام مقتضی برای مراجع قضایی یا امنیتی مربوط ارسال می‌کند و یا جهت اقدام نسبت به این نامه‌ها هماهنگی لازم را با این مراجع به عمل می‌آورد.

ماده 228

ماده 228 - نامه‌های متضمن مطالب خلاف عفت عمومی با اخلاق حسنه، الفاظ رکیک، مستهجن و همچنین عبارات متضمن عناوین مجرمانه از قبیل تهدید، توهین یا افترا و یا موجب هتک حرمت اشخاص، عرض حال‌های ناموجه و مکرر درباره موضوع‌هایی که از پیش مورد رسیدگی قرار گرفته و تهیه و ارسال آن‌ها صرفاً به منظور مزاحمت باشد، به دستور رئیس مؤسسه توقیف و از ارسال آن‌ها خودداری می‌شود و نویسنده نامه حسب مورد تحت پیگرد انضباطی یا قضایی قرار می‌گیرد.

ماده 229

ماده 229 - متن نامه زندانیان باید با خط خوانا و قابل فهم و به زبان فارسی نوشته شود و مفاد آن به اوضاع و احوال خانوادگی و شخصی و جریان پرونده مربوط به نویسنده نامه مرتبط باشد.

ماده 230

ماده 230 - نامه‌های به زبان غیرفارسی اتباع خارجی به طریق مقتضی ترجمه و در صورت بلامانع بودن ارسال آن به مقصد، در این خصوص اقدام می‌شود. ترجمه این نامه‌ها تحت مدیریت مدیرکل زندان‌های

استان انجام و یک نسخه از تصویر نامه به همراه متن ترجمه شده آن در پرونده مربوط نگهداری می شود.

ماده 231

ماده 231 - نامه های زندانیان تبعه بیگانه خطاب به نماینده سیاسی و کنسولی دولت خود یا حافظ منافع آن از طریق وزارت امور خارجه مطابق مواد قبلی و از طریق اداره کل زندان های استان ارسال می شود.

ماده 232

ماده 232 - مرسوله هایی که توسط پست برای زندانیان ارسال می شود، به وسیله مأموران مجرب و مورد وثوق مؤسسه تحویل گرفته و در مکانی مجهز به دوربین، بازدید و در صورت عدم ممنوعیت به زندانی تحویل می شود. چنانچه مرسوله از اشیایی باشد که نگهداری آن جرم محسوب می شود، مرسوله ارسالی توقیف و مراتب به مرجع قضایی صلاحیت دار گزارش می شود و چنانچه نگهداری آن جرم نیست، ولی نگهداری آن ها در داخل مؤسسه ممنوع باشد، نزد فرستنده عودت می شود و یا جزء اموال زندانی محسوب و تا زمان آزادی و نگهداری می شود.